

Bruxelles, den **XXX**
[...](2018) **XXX** draft

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

**om iværksættelse af bevarelsesforanstaltninger som led i den fælles fiskeripolitik
for så vidt angår Natura 2000-lokaliteter og med henblik på
havstrategirammedirektivet**

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

om iværksættelse af bevarelsesforanstaltninger som led i den fælles fiskeripolitik for så vidt angår Natura 2000-lokaliteter og med henblik på havstrategirammedirektivet

1. INDLEDNING

Nærværende arbejdsdokument er udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene efter høring af medlemsstaternes eksperter og relevante interessenter. Formålet med dette dokument er at beskrive god praksis vedrørende de elementer, som medlemsstaterne skal tage i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af de fælles henstillinger til vedtagelsen af bevarelsesforanstaltninger som et led i den fælles fiskeripolitik¹ med henblik på overholdelse af deres forpligtelser i artikel 6 i habitatdirektivet², artikel 4 i fugledirektivet³ og artikel 13, stk. 4, i havstrategirammedirektivet⁴. Det har til formål at minde om reglerne og procedurerne i forbindelse med forelæggelsen af en fælles henstilling fra medlemsstaterne, således at Kommissionen kan vedtage bevarelsesforanstaltninger ved en delegeret retsakt i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Nærværende dokument erstatter retningslinjerne for "*fiskeriforanstaltninger i havområder under Natura 2000*", der blev offentliggjort i 2009 på baggrund af den tidligere fælles fiskeripolitik. Det tager hensyn til den nye regionaliseringsmodel, efter hvilken medlemsstater kan forelægge fælles henstillinger i medfør af artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik med henblik på vedtagelse af bevarelsesforanstaltninger ved delegerede retsakter.

Den gode praksis, der er beskrevet i nærværende dokument, er udelukkende til orientering og berører ikke Domstolens eller Rettens fortolkninger eller Kommissionens afgørelser.

Alle de relevante retlige bestemmelser er gengivet i sin helhed i bilaget.

2. BAGGRUND

I henhold til artikel 6 i habitatdirektivet og artikel 4 i fugledirektivet er medlemsstaterne forpligtede til at iværksætte bevarelsesforanstaltninger for Natura 2000-lokaliteter, der er udpeget i forbindelse med disse direktiver (som værende henholdsvis særlige

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 34).

² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

bevaringsområder⁵ og særligt beskyttede områder), for at undgå forringelse og forstyrrelse af levesteder og arter, for hvilke områderne er udpeget, samt at opfylde deres økologiske behov. I henhold til artikel 13, stk. 4, i havstrategirammedirektivet skal indsatsprogrammer i medfør af direktivet omfatte geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der bidrager til sammenhængende og repræsentative netværk af beskyttede havområder og i tilstrækkelig grad dækker diversiteten i de enkelte økosystemer såsom beskyttede havområder.

Inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik kan medlemsstaterne vedtage bevarelsesforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning i henhold til artikel 11 i den fælles fiskeripolitik. Disse foranstaltninger, der skal vedtages for bevarelse af havets biologiske ressourcer er omfattet af artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF, hvor EU har enekompetence, og kan vedtages på baggrund af beføjelsen fastsat i artikel 11.

Artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik opstiller to scenarier:

Scenarie 1 (artikel 11, stk. 1): foranstaltningerne⁶, der skal vedtages, må udelukkende berøre fiskerfartøjer, som sejler under den pågældende medlemsstats flag. I dette tilfælde har den berørte medlemsstat beføjelse til at vedtage de pågældende foranstaltninger under betingelserne, der er angivet i artikel 11, stk. 1, i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Scenarie 2 (artikel 11, stk. 2-3): foranstaltningerne, der skal vedtages, vil påvirke et fiskeri, hvor flere medlemsstater har direkte forvaltningsmæssig interesse⁷. I dette tilfælde bør de berørte medlemsstater samarbejde på regionalt plan for at vedtage en fælles henstilling og forelægge den for Kommissionen. Efter vurdering af hvorvidt den fælles henstilling er i overensstemmelse med kravene i artikel 11, har Kommissionen beføjelse til at vedtage disse foranstaltninger ved en delegeret retsakt. I denne forbindelse finder artikel 18, stk. 1 til 4 og stk. 6, i forordningen om den fælles fiskeripolitik anvendelse.

Hvis der ikke foreligger en fælles henstilling inden for den frist, der er fastsat i artikel 11, stk. 3, første afsnit, eller den fælles henstilling ikke opfylder kravene i artikel 11, stk. 1, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, kan der vedtages bevarelsesforanstaltninger ved den almindelige lovgivningsprocedure i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3, andet afsnit.

I hastende tilfælde, hvor der ikke foreligger en fælles henstilling, vedtager Kommissionen foranstaltninger i henhold til forordningens artikel 11, stk. 4.

⁵ Artikel 6, stk. 2-4, i habitatdirektivet finder også anvendelse på lokaliteter af fællesskabsbetydning.

⁶ I dette scenarie, i henhold til artikel 11, stk. 1, kan foranstaltningerne enten finde anvendelse inden for den berørte medlemsstats 12-sømilzone eller eksklusive økonomiske zone eller inden for begge.

⁷ I dette scenarie, i henhold til artikel 11, stk. 2, kan foranstaltningerne finde anvendelse inden for den eksklusive økonomiske zone eller inden for både 12-sømilzonen og den eksklusive økonomiske zone.

Uden at det indskrænker ovennævnte bestemmelser, kan medlemsstaterne også vedtage bevarelsesforanstaltninger i medfør af artikel 20 i forordningen om den fælles fiskeripolitik under betingelserne angivet heri, i tilfælde hvor bevarelsesforanstaltningerne udelukkende finder anvendelse inden for 12-sømilzonen.

3. FÆLLES HENSTILLINGER

3.1. Udarbejdelse af en fælles henstilling

I forbindelse med udarbejdelsen af en fælles henstilling bør følgende skidt medtages.

- Identificering af andre berørte medlemsstater

Den medlemsstat, der tager initiativet, har ansvaret for at afgøre, hvorvidt foranstaltningerne kan påvirke fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, eller hvilke andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i fiskeriet, som påvirkes af foranstaltningerne, den påtænker af vedtage. I medfør af artikel 4, stk. 1, nr. 22, i forordningen om den fælles fiskeripolitik består denne direkte forvaltningsmæssige interesse i enten fiskerimuligheder eller et fiskeri, der foregår i den eksklusive økonomiske zone hos medlemsstaten, der tager initiativet. En bred og gennemsigtig tilgang til høring af de andre medlemsstater kan hjælpe med til at fastlægge, hvilken medlemsstat med direkte forvaltningsmæssig interesse i fiskeriet, der bliver påvirket. Det anbefales på det kraftigste, at de relevante nationale myndigheder indgår i et tidligt samarbejde på medlemsstatsplan mellem fiskerier og naturbevarelsesmyndigheder samt andre relevante myndigheder (f.eks. fiskerikontrol, havområder osv.).

- Udarbejdelse af den fælles henstilling og høring af interessenter

Artikel 11, stk. 3, i forordningen om den fælles fiskeripolitik henviser til en tidsramme på seks måneder for en medlemsstat til at fremlægge en fælles henstilling, når den berørte medlemsstat mener, at medlemsstaten, der tager initiativet, har givet tilstrækkelige oplysninger om de nødvendige bevarelsesforanstaltninger. Dette betyder, at efter medlemsstaten, der tager initiativet, har givet de andre medlemsstater tilstrækkelige oplysninger om de nødvendige bevarelsesforanstaltninger, har medlemsstaten seks måneder til at forelægge den fælles henstilling. Kommissionen har herefter tre måneder til at undersøge, om foranstaltningerne er i overensstemmelse med gældende lovgivning (dvs. forordningen om den fælles fiskeripolitik, havstrategirammedirektivet og fugle- og habitatdirektiverne, alt efter hvad der er gældende), gennemføre en vurdering på baggrund af videnskabelig rådgivning samt vedtage foranstaltningerne ved en delegeret retsakt.

Eftersom processen forbundet med indsamling af oplysninger og den nødvendige videnskabelige vurdering samt udarbejdelsen af de fælles henstillinger kan være langvarig, bør det planlægges nøje. Derfor anses det som den bedste praksis at sikre, at interessenterne involveres på et tidligt tidspunkt samt gennemsigtige procedurer, herunder tidsplanen. Det anses som bedste praksis at gennemføre uformelle høringer

med andre berørte medlemsstater og interessenter inden den officielle periode på seks måneder indledes.

I løbet af udarbejdelsen af fælles henstillinger i henhold til artikel 18, stk. 2, i den forordningen om den fælles fiskeripolitik skal medlemsstater høre de rådgivende råd, der er nedsat under den fælles fiskeripolitik.

For at denne høring er meningsfuld og i overensstemmelse med de andre fastlagte områder for god praksis⁸, er der blevet fastsat følgende bedste praksis i forbindelse med høring af partnere (medlemsstater og interessenter):

- a) rettidig fremlæggelse af og let adgang til relevante oplysninger, herunder en vejledende tidsplan
- b) tilstrækkelig tid til at analysere og kommentere vigtige forberedende dokumenter
- c) tilgængelige kanaler, gennem hvilke partnerne kan stille spørgsmål, yde bidrag og blive underrettet om, hvordan deres forslag er blevet taget i betragtning
- d) formidling af høringsresultaterne.

Eftersom Kommissionen har beføjelse til at vedtage foranstaltningerne i den fælles henstilling, er det yderst vigtigt, at foranstaltningerne i den fælles henstilling er entydige, fuldstændige og velegnet til formålet i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordningen om den fælles fiskeripolitik. Forpligtelserne i EU's miljølovgivning og bevaringsmålsætningerne⁹ for de berørte lokaliteter er udgangspunktet for processen.

3.2. Oplysninger, der ledsager den fælles henstilling

Medlemsstaterne skal sikre, at deres fælles henstillinger ledsages af de nødvendige biologiske, miljømæssige, sociale, økonomiske, tekniske samt andre oplysninger, der anses som værende relevante for Kommissionen for at denne kan foretage sine vurderinger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, herunder relevant videnskabelig rådgivning.

De foreslåede foranstaltninger bør være nødvendige med henblik på overholdelsen af miljølovgivningen omhandlet i punkt 1 i nærværende dokument. Disse foranstaltninger bør være rimelige i forhold til målsætningerne, der forfølges, og tage passende hensyn til den bæredygtige udvikling og de sociale og økonomiske følger forbundet med den påtænkte foranstaltning. De foreslåede foranstaltninger skal beskrives tydeligt, idet det påvises, hvordan de er forenelige med bevaringsmålsætningerne for den pågældende lokalitet og med forsigtighedstilgangen i fiskeriforvaltningen *"ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at*

⁸ Se for eksempel relevante dele af "Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde".

⁹ I henhold til havstrategirammedirektivet vil dette være vurderingen af miljøtilstand (artikel 8, stk. 1, litra a)) og fastsættelse af miljømål (artikel 10) for at opnå en god miljøtilstand.

udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø" (artikel 4, stk. 8, i forordningen om den fælles fiskeripolitik).

Boksen nedenfor angiver god praksis og eksempler på oplysninger, der skal vedlægges i forbindelse med forelæggelsen af de fælles henstillinger. Denne liste er ikke udtømmende.

ELEMENTER AF GOD PRAKSIS VEDRØRENDE DE OPLYSNINGER, DER SKAL TILVEJEBRINGS AF MEDLEMSSTATERNE I FORBINDELSE MED FORELÆGGELSEN AF DE FÆLLES HENSTILLINGER

1. Bevarelsesstatussen for de beskyttede levesteder og/eller arter og bevaringsmålsætningerne for Natura 2000-lokaliteterne¹⁰ skal fastlægges tydeligt.
2. Videnskabelig rådgivning, som ledsager de fælles henstillinger, bør være pålidelig og, hvor det er relevant, omfatte en detaljeret kortlægning over de beskyttede levesteder.
3. Fiskeriet skal beskrives fyldestgørende. Eksempler på oplysninger, der kan medtages, er: statistikker over de operationelle flåder såsom flådeaktivitet i området og i regionen, fordeling af flåder (alt efter nation, redskaber og arter), identifikation af medlemsstater, der på nuværende tidspunkt har en aktiv fiskeinteresse i lokaliteten, stedsspecifikke oplysninger om fiskeri/teknikker, målarter og bifangstarter, indsats og arealanvendelse, sæsonbestemte udsving af fiskeriet i løbet af de seneste år, f.eks. tre til fem år samt sandsynlige fremtidige udsving af fiskeriet.
4. Fiskeriets virkninger på de beskyttede levesteder og/eller arter skal beskrives og vurderes fyldestgørende. Eksempler på oplysninger, der kan medtages, er: identifikation af fiskeri, der udgør en trussel, kendte og sandsynlige virkninger forbundet med de forskellige typer fiskeredskaber på de beskyttede levesteder og/eller arter, interaktioner mellem fiskeri og beskyttede levesteder og/eller arter, lokaliserede eller stedsspecifikke virkninger forbundet med de forskellige typer fiskeredskaber på de beskyttede levesteder og/eller arter.
Oplysninger om kendte eller sandsynlige virkninger forbundet med andre aktiviteter end fiskeri, menneskelige aktiviteter på området og de kumulative virkninger på beskyttede levesteder og/eller arter bør også forelægges.
5. De forventede bevaringsfordele ved de foreslåede foranstaltninger for de beskyttede områder (hvad angår gunstig bevaringsstatus for levestederne og/eller arterne eller god miljøtilstand i henhold til havstrategirammedirektivet) bør også beskrives.
6. De forventede virkninger forbundet med de foreslåede foranstaltninger for fiskeri, herunder samfundsøkonomiske virkninger, bør beskrives. I forbindelse med nye foranstaltninger, der henhører under programmet i havstrategirammedirektivet, skal cost-

¹⁰ I henhold til havstrategirammedirektivet vil dette være vurderingen af miljøtilstand (artikel 8, stk. 1, litra a)) og fastsættelse af miljømål (artikel 10) for at opnå en god miljøtilstand.

benefit-analyser eller konsekvensanalyser, der er gennemført i henhold til artikel 13, stk. 3, i havstrategirammedirektivet, vedlægges.

7. Der skal fastlægges tilstrækkelig overvågning af gennemførelsen af foranstaltninger i forbindelse med de berørte fiskerier og miljømålene, der skal opfyldes, samt periodiske evalueringer heraf, f.eks. foranstaltninger til at overvåge og vurdere vedligeholdelsen og/eller genetableringen af levesteder og/eller arter på lokaliteten, herunder en tidsramme for evalueringen af foranstaltningerne.

8. Den mulige flytning af fiskeriindsatsen og virkningen heraf for nye områder skal ligeledes rapporteres.

9. De foreslåede kontrol- og håndhævelsesforanstaltninger skal fastlægges tydeligt. Eksempler på oplysninger, der kan medtages, er: kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne eller regionale organisationer påtænker, mulige økologiske zoner og bufferzoner for at sikre beskyttelsen af lokaliteten og/eller effektive kontrolforanstaltninger.

10. Oplysninger om koordination med tilgrænsende medlemsstater skal forelægges, hvor det er relevant. Oplysninger om høringen af det eller de rådgivende råd skal også forelægges.

3.3. Vedtagelse af de delegerede retsakter

Kommissionen har tre måneder til at vedtage den delegerede retsakt i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordningen om den fælles fiskeripolitik sammenholdt med samme forordnings artikel 18.

Kommissionens tjenestegrene evaluerer den fælles henstilling. I denne forbindelse hører Kommissionen relevante videnskabelige organer i henhold til artikel 26 i forordningen om den fælles fiskeripolitik og bistår om nødvendigt af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), som giver en relevant videnskabelig vurdering. STECF-evalueringen skal godkendes ved dens plenarforsamling. Derfor er det vigtigt at tage hensyn til kalenderen over STECF's plenarforsamlinger for at sikre en rettidig levering af denne evaluering.

Hvis evalueringen fra Kommissionens tjenestegrene er positiv, udarbejder Kommissionen et udkast til en delegeret forordning og sender det til høring i de relevante ekspertgrupper, hvorefter den delegerede forordning vedtages af Kommissionen.

Efter Kommissionens vedtagelse af den delegerede forordning er der en indsigelsesfrist på to måneder for Europa-Parlamentet og Rådet, som kan forlænges én gang. Hvis der ikke gøres indsigelser inden for denne tidsramme, offentliggøres den delegerede forordning i EU-tidende og træder i kraft.

Listen over fælles henstillinger, der er indsendt til Kommissionen, og de vedtagne og offentliggjorte delegerede forordninger er tilgængelige på Kommissionens websteder:

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules_da

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/marine/index_en.htm

BILAG – RELEVANTE BESTEMMELSER

Artikel 4, stk. 1, artikel 11, 18 og 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik.

"Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

8) "*forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen*": jf. artikel 6 i FN-aftalen om fiskebestande, en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø

22) "*medlemsstat, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse*": en medlemsstat, der har en interesse, der består i enten fiskerimuligheder eller et fiskeri, der foregår i den berørte medlemsstats eksklusive økonomiske zone, eller, i Middelhavet, et traditionelt fiskeri på åbent hav.

(...)

Artikel 11

Bevarelsesforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning

1. *Medlemsstaterne er beføjede til at vedtage bevarelsesforanstaltninger, der ikke berører andre medlemsstatsers fiskerifartøjer, som finder anvendelse på farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion og er nødvendige for at leve op til deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF, artikel 4 i direktiv 2009/147/EF eller artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse foranstaltninger er forenelige med målsætningerne i artikel 2, opfylder målsætningerne for den relevante EU-lovgivning, som de har til formål at gennemføre, og ikke er mindst lige så stringente som foranstaltninger efter EU-retten.*

2. *Hvis en medlemsstat ("den medlemsstat, der tager initiativet") finder, at der er behov for at vedtage foranstaltninger med henblik på at overholde de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, og andre medlemsstater har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det fiskeri, der vil blive berørt af disse foranstaltninger, skal Kommissionen have beføjelse til efter anmodning at vedtage sådanne foranstaltninger, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 46. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-4 og stk. 6, tilsvarende anvendelse.*

3. *Den medlemsstat, der tager initiativet, meddeler med henblik herpå Kommissionen og de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, relevante oplysninger om de påkrævede foranstaltninger, herunder deres begrundelse,*

videnskabelig dokumentation til støtte herfor og nærmere detaljer vedrørende deres praktiske gennemførelse og håndhævelse. Den medlemsstat, der tager initiativet, og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, kan fremlægge en fælles henstilling som omhandlet i artikel 18, stk. 1, inden seks måneder efter, at der er givet tilstrækkelige oplysninger. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger under hensyn til den foreliggende videnskabelige rådgivning senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om en fælles henstilling, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til første afsnit inden for den deri fastsatte frist, eller hvis den fælles henstilling ikke skønnes at være i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, kan Kommissionen forelægge et forslag i overensstemmelse med traktaten.

4. Som undtagelse fra stk. 3a, foreligger der ingen fælles henstilling som omhandlet i stk. 3a, skal Kommissionen i hastende tilfælde vedtage foranstaltningerne. Foranstaltningerne, der vedtages i hastende tilfælde, begrænses til dem, uden hvilke målene i forbindelse med indførelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede direktiver og medlemsstaternes hensigter, ikke vil kunne nås.

5. De i stk. 3ab omhandlede foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst 12 måneder, der kan forlænges med en periode på højst 12 måneder, hvis betingelserne i det nævnte stykke fortsat er til stede.

6. Kommissionen letter samarbejdet mellem den pågældende medlemsstat og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det berørte fiskeri, under gennemførelsen og håndhævelsen af foranstaltningerne vedtaget i henhold til stk. 2, 3 og 4.

(...)

Artikel 18

Regionalt samarbejde om bevarelsesforanstaltninger

1. Hvis Kommissionen er blevet tildelt beføjelser, herunder i en flerårig plan fastsat i henhold til artikel 9 og 10, samt i tilfælde fastsat i artikel 11 og artikel 15(6), til at vedtage foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter for så vidt angår en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger inden for en frist, der fastlægges i den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan, blive enige om at forelægge fælles henstillinger med sigte på at nå målene i de relevante EU-bevarelsesforanstaltninger, flerårige planer eller de specifikke planer for udsmid. Kommissionen vedtager ikke sådanne delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, før fristen for medlemsstaternes forelæggelse af fælles henstillinger er udløbet.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 samarbejder de medlemsstater, som har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, om udarbejdelsen af fælles henstillinger. De hører desuden det eller de relevante rådgivende råd. Kommissionen letter samarbejdet mellem medlemsstaterne, herunder ved om nødvendigt at sikre, at der kan indhentes et videnskabeligt bidrag fra relevante videnskabelige organer.

3. Hvis en fælles henstilling forelægges i overensstemmelse med stk. 1, kan Kommissionen vedtage disse foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, forudsat at en sådan henstilling er forenelig med den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan.

4. Hvis bevarelsesforanstaltningen finder anvendelse på en specifik fiskebestand, som deles med tredjelande og forvaltes af multilaterale fiskeriorganisationer eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler, bestræber Unionen sig på at opnå enighed med de relevante partnere om de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målsætningerne i artikel 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at fælles henstillinger om bevarelsesforanstaltninger, der skal vedtages i henhold til stk. 1, bygger på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og opfylder samtlige følgende krav:

a) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2

b) de er forenelige med anvendelsesområdet og målsætningerne i den relevante bevarelsesforanstaltning

c) de er i overensstemmelse med anvendelsesområdet og effektivt opfylder de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den relevante flerårige plan

d) de er mindst lige så stringente som foranstaltningerne i EU-retten.

6. Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om fælles henstillinger, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til stk. 1 inden for en fastsat frist, eller de fælles henstillinger ikke skønnes at være i overensstemmelse med målsætningerne og de kvantificerbare mål for de pågældende bevarelsesforanstaltninger, kan Kommissionen forelægge et forslag til passende foranstaltninger i henhold til traktaten.

7. Foruden tilfældene i stk. 1 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et fiskeri i et geografisk defineret område, også udarbejde fælles henstillinger til Kommissionen om foranstaltninger, som Kommissionen skal foreslå eller vedtage.

8. Som supplement eller alternativ metode til regionalt samarbejde vil medlemsstaterne blive bemyndiget i en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, herunder i en flerårig plan fastlagt i overensstemmelse artikel 9 og 10, til at vedtage foranstaltninger, der yderligere specificerer bevarelsesforanstaltningen, inden for en fastsat frist. De medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger, skal arbejde

tæt sammen i forbindelse med vedtagelsen af sådanne foranstaltninger. Stk. 2, 4 og 5 i nærværende artikel finder tilsvarende anvendelse. Kommissionen inddrages fuldt ud og dens bemærkninger tages i betragtning. Medlemsstaten vedtager kun dens respektive nationale foranstaltninger, hvis der er opnået enighed om indholdet af disse foranstaltninger mellem alle de berørte medlemsstater. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstats foranstaltning ikke opfylder betingelserne i den relevante bevarelsesforanstaltning, kan den, med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse, anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

(...)

Artikel 26

Høring af videnskabelige organer

Kommissionen hører relevante videnskabelige organer. STECF høres i relevant omfang i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter. Ved høring af videnskabelige organer tages der hensyn til en korrekt forvaltning af offentlige midler for at undgå overlapning mellem sådanne organers arbejde."

Artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

"Artikel 6

1. For de særlige bevaringsområder iværksætter medlemsstaterne de nødvendige bevaringsforanstaltninger, hvilket i givet fald kan indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på lokaliteterne.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for dette direktivs målsætninger.

3. Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de – hvis det anses for nødvendigt – har hørt offentligheden.

4. Hvis en plan eller et projekt, på trods af at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, kan der alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser."

Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle.

"Artikel 4

1. For arter, som er anført i bilag I, træffes der særlige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til deres levesteder for at sikre, at de kan overleve og formere sig i deres udbredelsesområde.

I denne forbindelse tages der hensyn til:

a) arter, der trues af udslettelse

b) arter, der er følsomme over for bestemte ændringer af deres levesteder

c) arter, der anses for sjældne, fordi bestanden er ringe eller den lokale udbredelse begrænset

d) andre arter, der kræver speciel opmærksomhed på grund af deres levesteders særlige beskaffenhed.

Ved vurderinger i forbindelse hermed skal der tages hensyn til tendenser og variationer vedrørende bestandens størrelse.

Medlemsstaterne udlægger som særligt beskyttede områder navnlig sådanne områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter, idet der tages hensyn til behovet for at beskytte arterne i det geografiske sø- og landområde, hvor dette direktiv finder anvendelse.

2. Under hensyn til beskyttelsesbehovene i det geografiske sø- og landområde, hvor dette direktiv finder anvendelse, træffer medlemsstaterne tilsvarende foranstaltninger med hensyn til regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, for så vidt angår de pågældende arters yngle-, fjerskifte- og overvintringsområder samt rasteområderne inden for deres trækruter. Med henblik herpå er medlemsstaterne i

særlig grad opmærksomme på, at vådområderne, og især vådområder af international betydning, beskyttes.

3. Medlemsstaterne fremsender alle relevante oplysninger til Kommissionen, således at denne kan tage passende initiativer til den samordning, som er nødvendig, for at de i stk. 1 og 2 omhandlede områder kan udgøre et samlet hele, der imødekommer behovet for beskyttelse af de pågældende arter i det geografiske sø- og landområde, hvor dette direktiv finder anvendelse.

4. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger med henblik på i de i stk. 1 og 2 nævnte beskyttede områder at undgå forurening eller forringelse af levestederne samt forstyrrelse af fuglene, i det omfang en sådan forurening, forringelse eller forstyrrelse har væsentlig betydning for formålet med denne artikel. Medlemsstaterne bestræber sig på at undgå forurening eller forringelse af levesteder også uden for disse beskyttede områder."

Artikel 13, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)

"4. Indsatsprogrammerne i medfør af nærværende artikel skal omfatte geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der bidrager til sammenhængende og repræsentative net af beskyttede havområder og i tilstrækkelig grad dækker diversiteten i de enkelte økosystemer, såsom særlige bevaringsområder i henhold til habitatdirektivet og anvendelse af særligt beskyttede områder i henhold til fugledirektivet samt beskyttede havområder som fastlagt af Fællesskabet eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af internationale eller regionale aftaler, som de er part i."